

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. Перник , 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и осми април, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Р. ДАСКАЛОВА
Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ
РОМАН Т. НИКОЛОВ

като разглежда докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско
дело № 20211700500167 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

Образувано е по жалба от ЧСИ Ш.Д. против решение № 260531 от 11.12.2020 г. по гр.д. № 4309/2020г. на Районен съд – Перник, с което е отхвърлен искът на ЧСИ Ш.Д. срещу „НД Мениджмънт“ ООД, за признаване за установено, че дължи сумата от 234.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по изп.д.№ 20157960400982 на ЧСИ Ш.Д., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.г.д.№ 1819/2020 г. на ПРС. Със същото решение ЧСИ Ш.Д. е осъден да заплати на „НД Мениджмънт“ ООД сумата от 390 лв., представляваща направени по делото разноски, от които сумата в размер на 300,00лв. за разноски за адвокатско възнаграждение в заповедното и исковото производства и сумата от 90,00лв. за експертиза.

В жалба се поддържа, че обжалваното решение е основано на погрешно възприета фактическа и правна страна. Пред ПРС били представени и приети доказателства, от които се установявало, че ответната страна не е заплатила процесната сума, представляващи дължими такси и разноски, по изпълнително дело № 982/2015 г. по описа на ЧСИ Ш.Д., въз основа на две издадени сметки по чл.79 от ЗЧСИ и издадена фактура. Оспорва изводите на първоинстанционния съд за бланкетно посочване на отделните услуги като вид, брой и единична цена във всяка от представените пред ПРС сметки, които счита за законосъобразно издадени, по конкретно изпълнително дело. ЧСИ е извършил дейностите, за които били издадени сметките, поради което процесните суми били дължими. Не са обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност доказателства по делото и изслушаната съдебно - счетоводна експертиза. Съдът не е обсъдил удостоверение изх. № *** г. на ЧСИ Ш.Д. по

и.д. № 982/2015 г., в което са описани по пера сумите за всички извършени справки и действия от ЧСИ по соченото изпълнително дело. Иска се отмяна на решението от въззивната инстанция с уважаване изцяло на иска.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК с писмен отговор въззиваемият „НД Мениджмънт“ ООД по подробни доводи изразява становище за неоснователност на жалбата и за потвърждаване на решението.

Пернишкият окръжен съд, при извършената по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК служебна проверка, намира следното:

Въззивната инстанция е констатирила, че районният съд се е произнесъл по нередовна искова молба, поради което с определение от 24.03.2021 г. е дал указания на жалбоподателя, да отстрани нередовностите на предявения иск.

По делото е постъпила в определения срок молба вх. № 1450 от 01.04.2021 г., с която ЧСИ е отстранил нередовностите по предявения иск, в частта по отношение на сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г., издадена за сумата от 204,00 лева с ДДС. По отношение на сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г., издадена за сумата от 30,00 лева, настоящият състав приема, че не са отстранени констатираните от съда недостатъци, като по отношение на нея ЧСИ е посочил единствено, че същата се отнася за допълнителни разноски – заплащане на пощенски и/или куриерски услуги (неначисляване на ДДС, съгласно чл.26, ал.5, т.4 от ЗДДС), като твърди, че на основание т.31 от ТТРЗЧСИ се дължи сума в размер на 12 лева за получаване на информация и документи свързани с длъжника и/или неговото имущество и 8,00 лева – заплащане на пощенски услуги, без да посочи кога и какви пощенски услуги е извършил ЧСИ, нито пък кога и каква информация и документи е получил свързани с длъжника. По същия начин е посочил и относно начислените от него в процесната сметка допълнителни разноски в размер на 10.00 лева, за които се е ограничил да посочи, че се дължат за заплащане на куриерски услуги.

Въззивният съд намира, че с подадената в изпълнение на дадените указания молба вх. № 1450 от 01.04.2021 г. ЧСИ – Ш.Д. не е отстранил констатираните от съда нередовности на предявения иск, в частта относно сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г., за сумата от 30 лева без ДДС, тъй като не е изложил факти и обстоятелства, кога и какви пощенски услуги твърди, че е извършил, за да бъдат начислени същите от него в процесната сметка на стойност от 8 лева, както и не е посочил, каква информация е документи твърди, че е получил по изпълнителното дело относно длъжника, за да начисли такса от 12 лева. Не е ясно и кога и каква куриерска услуга твърди, че е извършил по изпълнителното дело, за да начисли и такса в размер на 10 лева по т.31 от ТТРЗЧСИ, и общо по т.31 от ТТРЗЧСИ обща сума от 30 лева.

Надлежното упражняване на правото на иск е условие за допустимост на процеса и за постановеното по съществото на спора съдебно решение. Тъй като въззивната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното пред нея първоинстанционно решение, когато въззивният съд констатира, че исквата молба не отговаря на изискванията на чл.127, ал.1 и чл.128 от ГПК, той следва да я остави без движение, като даде указания за отстраняването им и в зависимост от изпълнението на тези указания или се произнася по основателността на въззивната жалба или обезсилва първоинстанционното решение и прекратява производството по делото. Тези правомощия на въззивния съд следват от задължението му по чл.269 от ГПК да извърши служебна проверка за допустимостта на обжалваното решение. С оглед неотстраняването на указаните на ищеца нередовности на исквата молба в частта, досежно сметката по чл.79 ЗЧСИ № *** г., за сумата от 30 лева без ДДС и съобразявайки дадените с ТР №2/02.07.2004г. на ВКС по

тълк. дело № 2/2004 г. на ОСГТК задължителни указания, настоящият състав намира постановеното първоинстанционно решение в тази му част за недопустимо – постановено по ненадлежно предявен иск, поради което в частта за сумата от 30 лева без ДДС по сметка № *** г. следва да бъде обезсилена, а производството по делото в тази му част прекратено.

Съгласно т.13 от ТР № 4/2013 от 18.06.2014 г. по т.д. № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТ, когато производството по делото се прекрати, издадената заповед за изпълнение следва да бъде обезсилена от искивия съд. Ето защо издадената в полза на ищеца заповед № *** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от *** г. по ч.гр.д. № 1819/2020 г. на ПРС следва да бъде обезсилена, в частта, в която с настоящото решение се обезсилва първоинстанционното решение.

В останалата част исковата молба е редовна, тъй като с молба вх. № 1450 от 01.04.2021 г., ЧСИ е отстранил нередовностите в предявения иск, в частта по отношение на сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г., издадена за сумата от 204 лева с ДДС, поради които и въззивната жалба следва да бъде разгледана по същество.

Съдът с оглед предмета на въззивното производство, очертан от въззивната жалба, доказателствата по делото и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Установява се от събраните по делото писмени доказателства, че с Разпореждане от 18.05.2020 г. по ч.гр.д. № 01819/2020 г. по описа на ПРС против „НД Мениджмънт“ ООД по реда на чл.410 от ГПК е била издадена заповед № *** за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от *** г. в полза на ЧСИ – Ш. Ш. Д., с рег. № *** за сумата от 234,00 лева, представляваща неплатени такси и разноски съгласно, т.3, т.4, т.5, т.8, т.9 и т.31 от ТТРЗЧСИ, сторени по изпълнително дело № 20157960400982, ведно със законната лихва върху главницата от 234,00лева, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 14.04.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 25.00 лева – държавна такса и сумата от 300.00 лева – адвокатско възнаграждение. В срока по чл.414, ал.2 от ГПК - на 26.06.2020 г. от „НД Мениджмънт“ ООД е входирано възражение, с което е оспорена дължимостта на сумите по издадената заповед за изпълнение с твърдения че вземанията и задълженията по сключени договори за потребителски кредити били цедирани, за което ЧСИ – Ш.Д. бил уведомен, както и делото било изпратено за продължаване на принудителното изпълнение при друг съдебен изпълнител преди да бъде конституиран новия вискател в изпълнителното производство. В указаният от съда едномесечен срок ЧСИ е депозирал искова молба, за да запази ефекта на подадената заповед за изпълнение. Няма спор по делото и че въз основа на издаден изпълнителен лист № *** г. по гр.д. № 1422/2015 г. на РС - Ш., в полза на ответника е издаден изпълнителен лист, с който П. А. Р. е осъден да му заплати подробно посочените в същия суми.

От приложеното изп. дело № 982/2015 г. по описа на ЧСИ – Ш.Д. се установява, че с молба от 16.10.2015 г. било образувано изп.д. № 982/2015 г. по описа на ЧСИ – Ш.Д. със страни: вискател „НД Мениджмънт“ ООД и длъжник – П. А. Р.. В молбата за образуване на изпълнителното дело вискателят е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 от ЗЧСИ. В изпълнение на молбата за проучване имуществото състояние на длъжника ЧСИ е извършил следните справки: на 16.10.2015 г. - 2 броя – справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 19.10.2015 г. 1 брой справка в ОС „Земеделие“; на 29.01.2016 г. 1 брой – справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 04.05.2016 г. 2 броя справки в ИКАР; на 04.05.2016 г. 1 брой – справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 30.09.2016 г. 1 брой справка в НАП; на 07.06.2017 г. 1 брой – справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 07.06.2017 г. 1 брой справка в БНБ; на 02.11.2017 г. 1 брой справка в ОС „Земеделие“ и на 02.11.2017 г. 1 брой – справка по чл.74 от ДОПК в НАП. – справка по чл.74 от ДОПК в НАП, за което в сметката по чл.79 от ЗЧСИ № *** г. е

начислил такса в размер на 72 лева с ДДС по т.3 от ТТРЗЧСИ.

По образуваното изпълнително дело ЧСИ е изпратил 2 броя уведомления до длъжника за наложени запори върху МПС от *** г.; поискал е съдействие от ЧСИ – Д. 3. за връчване на ПДИ на 10.05.2016 г.; изпратил е уведомление до вискателя от 26.03.2020 г., като е изпратил и уведомление до ДСИ при РС Ш. от 09.04.2020 г. В хода на изпълнителното дело във връзка с поисканото от ищеца съдействие ЧСИ – Д. 3. е изготвил уведомление по чл.47 от ГПК (л.51 от и.д.) от 10.05.2016 г. С оглед молбата на вискателя от 22.07.2019 г. за служебно прехвърляне на изп.д. № 982/2015 г. към ДСИ към РС- Ш., ЧСИ – Д. е изготвил копие от изпълнително дело, което се установява от приложения към изпълнителното дело протокол от *** г.

ЧСИ е извършил и следните изпълнителни действия: изготвил и изпратил запорно съобщение за налагане на запор върху банковата сметка на длъжника от *** г.; изготвил и изпратил запорно съобщение за налагане на запор върху МПС на длъжника от *** г. За гореизброените действия, ЧСИ съставил сметка № *** г., в която посочил, че ответникът дължи сумата от 204.00 лева с ДДС, от която: обикновена такса по т.3, т.4, т.5, т.8 и т.9 от ТТРЗЧСИ – 170.00 лева без ДДС. Въз основа на тази сметка е съставена и Фактура № *** г.

Пред първоинстанционният съд е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, съгласно която процесната сметка е отразена в счетоводството на ЧСИ Ш.Д. през *** г., както и в дневника за продажби, като е внесен и дължимия ДДС, но не е отразена в счетоводството на ответника и не са отразени в дневника за покупки за съответния период, като и ответника не е заплатил претендираната сума по сметката.

Уважаването на иска по реда на чл.422, вр. чл.415, ал.1 от ГПК предполага доказване от ищеца в условията на пълно и главно доказване, че по процесното изпълнително дело са извършени действия – изпълнителни и технически, за които се дължат такси и разноски, предмет на процесната сметка № *** г., а ответника при доказване на тези предпоставки, следва да докаже, че е платил същите, респ. да докаже своите правоизключващи и правопогасяващи възражения.

Спорни по делото са въпросите, свързани с изготвянето на процесната сметка, дължимостта на начислените в същата такси и разноски, както и до обема на извършените от ЧСИ да извършва изпълнителни и технически действия в съответствие с чл.18 от ЗЧСИ.

Разпоредбата на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ дава възможност на вискателя да възложи на ЧСИ извършване на посочените в същата допълнителни действия, като да проучи имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнението, както и да бъде пазач на описаното имущество, т.е. тази разпоредба дава възможност вискателят да възложи на ЧСИ извършване на технически действия, съпътстващи и осигуряващи основните процесуално-правни действия по образувано изпълнително дело /в този смисъл са решение № 445 от 27.07.2010 г. по гр.д. №1219/2009 г. на ВКС, ГК, I г.о., решение № 120 от 08.07.2011 г. по гр.д. № 1123/2010 г. на ВКС, ТК, II- ро т.о./.

В молбата за образуване на изпълнителното дело от 16.10.2015 г., „НД Мениджмънт“ ООД изрично е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 ЗЧСИ. След като самият вискател по изпълнителното дело е възложил на ЧСИ да извърши всички действия по чл.18 от ЗЧСИ, то и извършените от него в хода на образуваното изпълнително дело справки са извършени с оглед възложеното му от страна на „НД Мениджмънт“ ООД и необходимостта от обезпечаване на принудителното изпълнение по образуваното изпълнително дело. В случая в пределите на своята компетентност ЧСИ не е извършил

действия, надхвърлящи необходимото за проучване на имуществото на длъжника. Извършените справки са регулярни, през достатъчен интервал от време, предполагащ евентуална промяна в проверяваните обстоятелства, поради което възраженията на вискателя-ответника за липсата на необходимост на извършените действия от страна на ЧСИ са неоснователни.

Съгласно чл.79, ал.1 от ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника освен в случаите, когато: делото се прекрати съгласно [чл. 433](#), освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда или разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способи, които не са приложени. Чл.433, ал.1, т.6 от ГПК регламентира възможност за прекратяване на изпълнителното производство, когато не са заплатени дължимите авансово такси и разноски по изпълнението, освен в случаите на [чл. 83](#), но тази законова възможност не е приложена от ЧСИ. Във връзка с начисляваните от ЧСИ на такси по ТТРЗЧСИ, в т.11 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че несъбирането от частния съдебен изпълнител на авансово дължимата такса от вискателя съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 67 от ЗЧСИ, като в мотивите е разяснено, че точното определяне, начисляване и събиране на дължимите такси за отделните изпълнителни действия съобразно тарифата по чл.78, ал.2 от ЗЧСИ е задължение на частния съдебен изпълнител. Чл.79, ал.3 от ЗЧСИ регламентира, че за дължимите неплатени такси и разноски частният съдебен изпълнител може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл.410, ал.1 от ГПК, независимо от размера на вземането.

При така регламентираната от законодателя възможност следва извода, че законът допуска възможността, дължимите такси и разноски по образуваното изпълнително дело да не са събрани предварително. Следва да се има предвид и това, че в случая не се касае за държавни такси, а за такси, които се събират от ЧСИ и са регламентирани в ТТРЗЧСИ и представляват възнаграждение за извършената от ЧСИ дейност изразяваща се в събиране на паричното вземане на вискателя.

Съгласно чл.79, ал.1 от ЗЧСИ за събиране на таксите по изпълнението се изготвя сметка в два или повече еднообразни екземпляра, подписани от ЧСИ, единият от които се връчва на задълженото лице. Съдържанието на сметката по чл.79, ал.1 от ЗЧСИ е регламентирано в ал.2 от чл.79 ЗЧСИ, съгласно която в сметката се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материален интерес при пропорционалната такса, сумите на дължимите такси и допълнителни разноски, размерът на получената предплата и последиците при неплащане. При констатиране на несвоевременно съставени сметки по изпълнението, същото може да се отрази на дисциплинарната отговорност, но не и на дължимостта на следващото му се възнаграждение. Неотнормирани към задължението на вискателя да заплати дължимите такси са и възраженията му относно съответствието на издадената фактура с нормативните изисквания за издаването ѝ. ЧСИ носи съответна отговорност за съответствие с изискванията на издаваните от него счетоводни документи, която няма отношение към възникването на вземането му към вискателя. Основанието на вземането са извършените действия по изп. производство.

От доказателствата по делото се установява, че ЧСИ е изготвил сметка № *** г. по чл.79 от ЗЧСИ, в която е начислил такси по т.3 от ТТРЗЧСИ – за извършване на справки за длъжника и неговото имущество; по т.4 от ТТРЗЧСИ за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа; по т.5 от ТТРЗЧСИ - за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по [чл. 517, ал. 2 и 3 от Гражданския процесуален кодекс \(ГПК\)](#); по т.8 за изготвяне на копие от изпълнително дело и по т.9 - за налагане на заповед без извършване на опис, като е издал и

фактура *** г.

В уточнението на исковата молба ЧСИ е посочил, че по т.3 от ТТРЗЧСИ е начислил сума в размер на 72.00 лева за извършени 12 броя справки, които от приложеното във въззивното производство изпълнително дело се установи, че са били извършени, поради което и правилно е начислена сумата по т.3 от ТТРЗЧСИ и предвид липсата на плащане се дължи от ответника. Установи се, че ЧСИ е извършил и действия по т.4 от ТТРЗЧСИ, за което в процесната сметка е начислил такса в размер на 60.00 лева, която също се дължи. От материалите в приложеното изпълнително дело се установява, че ЧСИ е изпратил уведомление до длъжника за присъединяване на НАП по образуваното изпълнително дело от 16.10.2015 г. (л.20 от ИД); поискал е съдействие от ЧСИ – Д. 3. за връчване на ПДИ на 10.05.2016 г. (л.51 от ИД); изпратил е уведомление до вискателя от 26.03.2020 г. (л.87 от ИД), като е изпратил и уведомление до ДСИ от 09.04.2020 г. (л.91 от ИД). Що се отнася до това, че начислените такси за изпращане на уведомление до вискателя от 26.03.2020 г. и изпращане на уведомление до ДСИ от 09.04.2020 г., са след съставяне на сметката, както бе посочено по-горе, ЧСИ има възможност и да събере авансово дължимите такси, което е сторил при издаване на процесната сметка. В хода на изпълнителното дело, с оглед молбата на вискателя от 22.07.2019 г. за служебно прехвърляне на изп.д. № 982/2015 г. към ДСИ към РС- Ш., ЧСИ – Д. е изготвил копие от изпълнително дело, което се установява от приложения към изпълнителното дело протокол от *** г. (л.91 от ИД). В тази връзка е дължима и таксата начислена по т.5 от ТТРЗЧСИ. В процесната сметка ЧСИ е начислил и такса по т.8 от ТТРЗЧСИ, като от приложеното изпълнително дело се установи, че е изготвил копие от същото за препращането му към ДСИ, така както е поискал вискателят. С оглед на това следва, че е установено и дължимостта на тази такса.

От приложеното изпълнително дело се установява, че ЧСИ е извършил и следните изпълнителни действия: изготвил и изпратил заповорно съобщение за налагане на заповор върху банкова сметка на длъжника в „Уникредит БулБанк“ АД от *** г. (л.71 от и.д.) и изготвил и изпратил заповорно съобщение за налагане на заповор върху МПС на длъжника от *** г. (л.36 от и.д.), за което е начислил такса по т.9 в размер на 36.00 лева, която също е дължима.

Що се отнася до възражението на ответника, че тези такси са дължими от новия вискател – „Севар Бизнес Груп“ ЕООД, поради извършена цесия с договор за продажба и прехвърляне на вземания от *** г. по процесното изпълнително дело, то същото е неоснователно, доколкото уведомлението за извършената продажба на вземане е достигнало до знанието на ЧСИ след съставяне на процесната сметка, а освен това в уведомлението не е посочено и на кого е цедирано вземането, поради което и ЧСИ няма възможност да узнае за същото докато цесионера не поиска от ЧСИ да бъде конституиран по образуваното изпълнително дело като вискател. Такова искане няма по изпълнителното дело от страна на цесионера. Поради това и възраженията в тази насока са неоснователни.

Възражението на ответника, че ЧСИ не е взел предвид при формиране на претенцията по делото внесените от ответника такси при образуване на изпълнителното дело в размер на 66.00 лева за образуване на същото, представляващо по същество правопогасяващо възражение, не е заявено в срока по чл. 131 ГПК, респективно в отговор на уточнителната искова молба, поради което е преклудирано.

С оглед изложеното, въззивният съд намира, че предявеният установителен иск по реда на чл.422, вр. чл.415 от ГПК с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл. 78 и чл. 80 ЗЧСИ е основателен за сумата от 204 лв., поради което решението на ПРС, в частта, в която е отхвърлен предявеният иск за тази сума, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението с искане за издаване на заповед за изпълнение следва да бъде отменено, и вместо него се постанови друго, с което да се признае за установено, че „НД

Мениджмънт“ ООД дължи на ищеца сумата в размер на 204 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на същото, представляваща неплатени такси и разноски по изп. д. № 982/2015 г. на ЧСИ Ш.Д., за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г по ч.гр.д. № 1819/2020 г. на ПРС.

По разноските

Ищецът претендира и доказва разноски в първоинстанционното производство, и заповедното производство общо 540 лв., които се дължат съразмерно с уважената част от иска, или 470,76 лв. и следва да бъдат присъдени с настоящото решение.

В първоинстанционното производство ответникът не е представил надлежен списък на основание чл.80 ГПК по съответното дело. Списъкът се отнася за гр.д.№ 4373/20 г. и молбата към него е адресирана именно към това дело. От приложената към списъка фактура № *** г. е видно, че е заплатено възнаграждение за процесуално представителство по гр.д.№ 4373/20 г. по описа на ПРС. Представеното платежно нареждане от дата *** г. е за сума в общ размер на 1500 лв., като в основание за плащане са изброени няколко дела и няколко фактури, без да е отразено за коя фактура каква част от сумата е наредена. Следователно ответникът не е доказал по размер направените разноски в производството пред Районен съд Перник и не следва да му се присъждат такива. При това положение решението, в частта, в която ЧСИ е осъден да заплати на ответника сумата от 390 лева - разноски по производството пред Районен съд Перник следва да бъде изцяло отменено.

Жалбоподателят претендира и доказва разноски по въззивното производство общо 325 лв., които се дължат съразмерно с уважената част на въззивната жалба, или 283,33 лв.

Въззиваемият претендира и доказва разноски по въззивното производство общо 300 лв. адв. възнаграждение, които на основание чл.78, ал.4ГПК се дължат съразмерно с прекратената част от иска, или 38,46 лв.

Съдът намира за неоснователно своевременно релевираното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна, тъй като същото е уговорено в минимален размер съобразно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260531 от 11.12.2020 г. по гр.д. № 04309/2020 г. по описа на Районен съд – Перник в частта, в която е отхвърлен предявеният от ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101, иск да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 30.00 лева, представляваща неплатени такси и разноски по т. 31 от ТТРЗЧСИ по ИД № 982/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г. по ч.гр.д. № 1819/2020 г. на ПРС, като НЕДОПУСТИМО, постановено по ненадлежно предявен иск и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОБЕЗСИЛВА Заповед № *** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от

ГПК от *** г., издадена по ч.гр. дело № 1819/2020 г. на ПРС, в частта, в която е разпоредено „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101 да заплати на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата от 30.00 лева, представляваща неплатени такси и разноски по т. 31 от ТТРЗЧСИ по ИД № 982/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата.

ОТМЕНЯ решение № 260531 от 11.12.2020 г. по гр.д. № 04309/2020 г. по описа на Районен съд – Перник в частта, в която е отхвърлен предявеният от ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101, иск да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 204 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 982/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г. по ч.гр.д. № 1819/2020 г. на ПРС, и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл. 78 и чл. 80 ЗЧСИ, предявен от ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: г*** срещу „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101 от***, че „НД Мениджмънт“ ООД **ДЪЛЖИ** на ищеца сумата от 204.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК - 14.04.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по т. 3,4,5,8 и 9 от ТТРЗЧСИ по ИД № 982/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г. по ч.гр.д. № 1819/2020 г. на ПРС.

ОТМЕНЯ решение № 260531 от 11.12.2020 г. по гр.д. № 04309/2020 г. по описа на Районен съд – Перник, в частта, в която ЧСИ Ш.Д. с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** е осъден да заплати на „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101 сумата от 390,00 лева - разноски по производството пред Районен съд Перник.

ОСЪЖДА „НД Мениджмънт“ООД, с ЕИК:200267101, ***, да заплати на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата в размер на 470,76 лева - разноски за първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА ЧСИ Ш.Д., с рег. №***, БУЛСТАТ:*****, и адрес: ***, да заплати на „НД Мениджмънт“ООД, с ЕИК:200267101, ***, сумата от 38,46 лв. - разноски по въззивното производство.

ОСЪЖДА „НД Мениджмънт“ООД, с ЕИК:200267101, ***, да заплати на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата в размер на 283,33лева - разноски по въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____